

Predmet: Lovas (opt. Milan Devčić i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 1/2014

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 29.04.2015.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnica oštećenih

Suočavanje optuženih Željka Krnjajića i Milana Devčića

Prilikom suočavanja optuženih Željka Krnjajića i Milana Devčića, na pitanje optuženog Krnjajića upućeno optuženom Devčiću, da li je u svom iskazu prvo naveo da je optuženi Krnjajić bio komandir SM Tovarnik i prilikom napada na Lovas vodio jednu grupu, a kasnije naveo da je to u stvari bila njegova pretpostavka, optuženi Devčić je odgovorio da mu nije poznato ko je, sa kim i šta dogovarao. Takođe je naveo da se neće saznati istina sve dok ne budu optuženi Aleksandar Vasiljević i Dušan Lončar, a da su trenutno optuženi - kolateralna šteta.

Ispitivanje optuženog Željka Krnjajića

Prilikom napada na Lovas, srednja grupa koja je ušla u selo bila je najbrojnija, i imala je oko 40 pripadnika. Polovinu te grupe činili su pripadnici TO Tovarnik kojima je komandovao Mile Ergić, a drugim delom te grupe komandovao je kapetan JNA zvani „Tito“ koji je bio iz Zenice, i to su bili njegovi ljudi. Nije mu poznato kojoj je jedinici pripadao „Tito“. Zajedničko za sve oštećene je da su bili članovi HDZ-a, koji je bio preteča hrvatske vojske, i svaka njihova kuća je imala šahovnicu. Pokojni Aleksandar Nikolajidić je imao kontakte sa zamenikom tužioca Veselinom Mrdakom i sa predsednicom veća, sudijom Oliverom Anđelković. On mu je, dok je bio u bolnici, napisao pismo od oko 30 strana u kojem je pored ostalog naveo da je pogrešio.

Optuženi Miodrag Dimitrijević

Iznoseći svoju odbranu, optuženi je naveo da u kritičnom periodu nije bio ni na kakvoj komandnoj funkciji, niti je pripadao nekoj jedinici. Bio je pripadnik TO Valjevo. Starešine TO nikada ne mogu imati komandnu ulogu nad operativnim delovima vojske. Smatra da preko njega JNA hoće da oslobodi odgovornosti neke svoje pripadnike koji su izvršili zločin u Lovasu, pa iz tog razloga prikrivaju i dokumentaciju, i tako pokušavaju da „operu“ starešine na komandnim funkcijama. Vojska je u Lovasu sprovodila osvetu zbog poraza 2. brigade u Tovarniku, jer su ljudi iz Lovasa učestvovali u borbama u Tovarniku. Određen je kao „žrtveni jarac“ jer je nekim pripadnicima vojske smetao njegov dolazak u Lovas, a oni su u ovom predmetu bili svedoci. Navodi da su to Dušan Lončar, Ratko Romić i Aleksandar Vasiljević. Nalaz veštaka vojne struke, koji ga je označio kao najstarijeg po činu i po funkciji, smatra pogrešnim, ističući da je veštak nekompetentan, jer nije imao stručna znanja o komandovanju u kopnenim jedinicama, obzirom da je kontraadmiral. Sve dobrovoljce koji su ušli u Lovas smatra vojnim licima jer su oni ušli u sastav 1. divizije. U Lovasu je za komandanta, od strane operativne vojske, postavljen Ljuban Devetak, i on je slušao komande 2. brigade. Dušan Lončar, komandant 2. brigade, znao je šta se radi u Lovasu jer je davao Devetaku crne vreće za leševe, kao i vojni rovokopač kojim je

izvršeno površinsko zatrpavanje leševa u Lovasu. Protivdiverzantski odred iz Valjeva je 9.10.1991. godine prepočinjen 2. brigadi, i time je celokupnu komandu nad njim imao komandant 2. brigade Dušan Lončar. Samim tim nije mogao tražiti da se taj odred prebaci u Lovas, već je to urađeno po naređenju brigade. Komandant protivdiverzantskog odreda Darko Perić je radio šta je hteo. Dolaskom u Lovas 14.10.1991. godine susreo se sa Miodragom Vorkapićem koji je zatražio pomoć, pa je u tom smislu, 15.10.1991. godine, za potrebe lokalne vlasti napravio jedan kodeks ponašanja za stanovništvo. Lokalna vlast je to kasnije zapisala i dala dobošaru Šelebaju da pročita u selu. U Lovasu su se održavali sastanci lokalne vlasti, na kojima je bio prisutan, jer je bio u ulozi obaveštajnog oficira.

Fond za humanitarno pravo